

मयमकस्माद्दिमानचारिणामाकाशे करुणाधनिः श्रूयते *Vier.* 4, 1. — 2) *ohne Grund, ohne Veranlassung* N. 21, 19. नाकस्मादप्रियं वदेत् *Jlón.* 1, 132. नाकस्माद्युवती वृद्धं केशेषाकृष्य चुम्बति । पतिं निर्दयमालिङ्ग्य हेतुरत्र भविष्यति ॥ *Hir.* I, 102. *Çak.* 45, Sch. mit कारणां विना pleonastisch: निर्भाज्ञयेत् चैवैकमकस्मात्कारणां विना *KĀTJ.* im *DĀ.* 95. — 3) *zufällig*: अकस्मादागतुना सह विद्यासो न युक्तः *Hir.* 18, 2. भावव्यस्य पुत्रः स्वनयो नाम राजानुचरैः संक्रीडमानो ऽकस्मात्कलीवतो ऽस्तिकमाससाद् *Itih.* bei *ROSEN* zu *RV.* 18, 1.

अकाण्ड (3. अ + काण्ड) adj. *unerwartet*: राक्षसो वासकात्तरे भुङ्गं नरशताकाण्डयमदण्डं न्यवेशयत् *Vid.* 213. *Hir.* IV, 82. — Vgl. अकाण्डे.

अकाण्डे (Loc. von अकाण्ड) adv. *ohne Veranlassung, ohne Grund* *Çak.* 45.

अकार्म (3. अ + काम) adj. f. आ 1) *keine Lust, keine Liebe zu etwas habend*: याभ्यो (अभ्यः) वो मामकामं नयति *Çat.* Br. 1, 2, 3, 1. अकामस्य क्रिया काचिद्दृश्यते नेह कार्कचित् *M.* 2, 4. यो ऽकामो हृषेयत्कन्याम् 8, 364. तत्राकामो दातुमर्हति 9, 208. 209. N. 20, 17. — 2) *frei von Verlangen, leidenschaftlos* *AV.* 10, 8, 44. (स्वयंभूः); *nicht verliebt*: इयमद्य शित्ते कृष्टादकामापि हि दृष्टिविधम् *Çak.* 23. — 3) *unfreiwillig, willenlos*: मेदस्वता यज्ञमानाः स्रुचाऽयानि शुक्लतः । अकामा विश्वे वो देवाः शित्तो नोप शेषिम् ॥ *AV.* 6, 114, 3. — 4) *mit Unlust verbunden*: अकामानुगति *eine Einwilligung, die man ungern gibt* (vielleicht ist hier अकाम substantivisch zu fassen) *H.* 1540. — 5) *so heisst der saṁdhi*, wenn der rephin vor Vocalen und weichen Consonanten r wird, *RV.* *Prāt.* 4, 9.

अकामकर्शन (3. अ + कामकर्शन [काम + कर्शन]) adj. *die Wünsche nicht schmälern* *RV.* 1, 53, 2 (इन्द्र).

अकामतम् (3. अ + कामतम्) adv. *unfreiwillig, unabsichtlich, ohne es zu wollen*: स्वप्ने सिक्ता ब्रह्मचारी द्विजः प्रुकमकामतः *M.* 2, 181. कृतवत्सस्तु पापान्येतान्यकामतः 9, 242. 11, 45. 46. 89. 127.

अकामता (von अकाम) f. *Freisein von Verlangen, von Liebe*: कामात्मता न प्रशस्ता न चैवेहास्त्यकामता (zu sich selbst) *M.* 2, 2.

अकामहत (3. अ + कामहत [काम + हत von हन्]) adj. *begierdelos, leidenschaftlos* *Bṛh.* *Ān.* Up. 4, 3, 33.

अकार्य (3. अ + काय) adj. *körperlos* *VS.* 40, 8 (ब्रह्म).

अकार (अ + कार) m. *der Buchstab अ* *RV.* *Prāt.* 1, 8. *M.* 2, 76. 125. *Bṛh.* 10, 33.

अकारण (3. अ + कारण) n. *Mangel an Grund*: अकारणपरित्यक्ता *ohne Grund verlassend* (von *त्यक्तर*) *M.* 3, 157. *ohne Grund verlassen* (fem.) *Çak.* 85, 15. अकारणात् *ohne Grund* *M.* 9, 177. *R.* 1, 2, 32.

अकारिन् (3. अ + कारिन्) *nicht thuen* *gaṇa* प्रकादि.

अकार्षिष्टकिर्क (3. अ + कार्षिष्टकिर्क) adj. *zu-Ohringen nicht geetget* (z. B. Gesicht) *P.* 6, 2, 155, Sch.

अकार्य (3. अ + कार्य) 1) adj. a) *was nicht gethan werden kann*: किमकार्यं कर्दयाणां उस्त्यं किं धृतात्मनाम् *Bṛh.* P. im *ÇKD.* — b) *was nicht gethan werden darf*. — 2) n. *eine Handlung die nicht vollbracht werden dürfte, Unrecht, böse That* *P.* 5, 2, 20. *AK.* 3, 4, 38. 124. अकार्यमन्यत्कुर्याद्वा *M.* 11, 96. अनाचरन्नकार्याणि 10, 98. यदि वा कानिचित् । मया कृतान्यकार्याणि *N.* 25, 9. *unnatürliche Handlung*: अकार्यमिव पश्यामः स्वमांसमिव भोजने *Vicv.* 12, 14.

1. अकार्यकारिन् (3. अ + कार्यकारिन् [कार्य + कारिन्]) adj. *der seine Pflicht zu thun unterlässt* *M.* 5, 107.

2. अकार्यकारिन् (अकार्य 2. + कारिन्) adj. *der ein Unrecht begeht*: मरुपातकिनश्चैव शेषाश्चाकार्यकारिणाः *M.* 11, 239.

अकाल (3. अ + काल) m. *Unzeit, ungewöhnliche Zeit*: अकालकौमुदी *ein Fest ausser der Zeit* *Sund.* 2, 31. अकाले *zur Unzeit, ausser der Zeit* *M.* 3, 105. 7, 164. 8, 400. *N.* 11, 7. *Çak.* 91, 14. *Ragh.* 12, 81.

अकालजलदेदय (अकाल + जलदेदय [जलद् + उदय]) m. 1) *das Aufsteigen von Wolken ausser der Zeit* *ÇKD.* — 2) *Nebel* *Çaddam.* im *ÇKD.* — Vgl. अकालमेघोदय.

अकालमेघोदय (अकाल + मेघोदय [मेघ + उदय]) m. 1) *das Aufsteigen von Wolken ausser der Zeit* *ÇKD.* — 2) *Nebel* *Çaddam.* im *ÇKD.* — Vgl. अकालजलदेदय.

अकालवेला (अकाल + वेला) f. *Unzeit, ungewöhnliche Zeit*. अकालवेलायाम् = अकाले *KĀTJ.* in *Z. f. d. K. d. M.* IV, 376. *HAEB.* *Chrest.* 239, *Çl.* 7.

अकिंचन (3. अ + किंचन) adj. f. आ *ohne irgend Etwas, arm* *H.* 358. *M.* 8, 395. *Jlón.* 3, 261. *Çiç.* 4, 64. *gaṇa* मयूरव्यंसकादि.

अकिंचनता (von अकिंचन) f. *Besitzlosigkeit, Armuth* *H.* 81.

अकिंचनिर्मन् (von अकिंचन) m. *Besitzlosigkeit, Armuth* *gaṇa* पृथ्वारि.

अकितव (3. अ + कितव) m. *Nicht-Spieler* *VS.* 30, 8.

अकुतम् (3. अ + कुतम्) adv. *von keiner Seite*. — Vgl. अकुतोभय.

अकुतोभय (अकुतम् + भय) adj. *von keiner Seite Furcht habend, unerschrocken* *gaṇa* मयूरव्यंसकादि.

अकुत्रा, padap. अकुत्र (3. अ + कुत्र, कुत्र) adv. *dahtn wohnt es sich nicht gehört, an einen unrechten Ort*: माकुत्रा नो गृहेभ्यो धेनवो गुः *RV.* 1, 120, 8.

अकुर्द्यञ्च adj. *nirgendwohin gehend, in nichts zerfließend, verschwindend*. Davon n. अकुर्द्यञ्क als adv.: माकुर्द्यञ्गिन्द्र प्रूर्वस्वीरस्मे भूवन्नभिष्टयः *RV.* 10, 22, 12. — Zus. aus अकुधि und अञ्चः कुधि ist auf ein कुध = कुर्क wo zurückzuführen, wie सधि auf सध = सह mit.

अकुप्य (3. अ + कुप्य) n. *Gold oder Silber* *H.* 1045. *HAL.* im *ÇKD.* *geringes Metall* (= कुप्य), *jedes Metall mit Ausnahme von Gold und Silber* *AK.* 2, 9, 92, Sch.

अकुमार (3. अ + कुमार) m. *Nicht-Knabe, gereifter Jüngling* *RV.* 1, 155, 6. heisst es von *Vishnu*: युवाकुमारः.

अकुल (3. अ + कुल) 1) adj. *von niedrigem Geschlecht*. — 2) m. *Çiva*, *Çiv.* — 3) f. अकुला *Çiva's Gemahlin* *H.* ç. 56. — Vgl. नकुला.

अकुलता (von अकुल) f. *niedriger Stand*: कुविवाहिः u. s. w. कुलान्यकुलतां याति *M.* 3, 63.

अकुशल (3. अ + कुशल) 1) adj. *unheilvoll, böse* *AK.* 3, 4, 67 (कर्मन्). — 2) n. a) *Unheil, Uebel*: सर्वाकुशलमोक्षाय *M.* 11, 221. — b) *unheilvolles Wort*: तस्मै नाकुशलं ब्रूयात् *M.* 11, 35.

अकूपार 1) adj. *unbegrenzt*: विद्याम् तस्य ते व्यमकूपारस्य दावने *RV.* 5, 93, 2 (von *Indra*) 10, 109, 1 (सलिलः). — 2) m. a) *Meer* *VS.* 24, 35. समुद्रो ऽप्यकूपार उच्यते ऽकूपारो भवति मरुपायः *Nir.* 4, 18. *AK.* 1, 2, 3, 1. *TRIK.* 3, 3, 327. *H.* 1073. an. 4, 236. *Med.* r. 246. — b) *Schildkröte*: कच्छपो ऽप्यकूपार उच्यते ऽकूपारो न कूपमृच्छति *Nir.* 4, 18. *TRIK.* 3, 3, 327. — c) *der König der Schildkröten* *H.* a n. 4, 236. *Med.* r. 246. — d)